

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลด้านสังคม เศรษฐกิจและจิตวิทยาของสมาชิกกลุ่ม
ยุวเกษตรกรในจังหวัดปราจีนบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

อายุของสมาชิกกลุ่ม

สมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรมีช่วงอายุ ตั้งแต่ 12-25 ปี สมาชิกส่วนใหญ่จะมี
อายุ 20-21 ปี (ร้อยละ 20) รองลงมา อายุ 18-19 ปี (ร้อยละ 19.5) อายุ 16-17 ปี
(ร้อยละ 17) อายุ 22-23 ปี (ร้อยละ 14.5) อายุ 14-15 ปี (ร้อยละ 13.5) อายุ 24-25 ปี
(ร้อยละ 12.5) อายุ 12-13 ปี (ร้อยละ 3) อายุสมาชิกต่ำสุด 12 ปี สูงสุด 25 ปี
และอายุเฉลี่ย 19.35 ปี (ดูตารางที่ 1)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 1

อายุของสมาชิกกลุ่ม

ช่วงอายุ	จำนวนคน	ร้อยละ
12-13	6	3
14-15	27	13.5
16-17	34	17.0
18-19	39	19.5
20-21	40	20.0
22-23	29	14.5
24-25	25	12.5
รวม	200	100.0

ลิขสิทธิ์ © มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © Chiang Mai University
 All rights reserved

อายุสมาชิกกลุ่มต่ำสุด 12 ปี

อายุสมาชิกกลุ่มสูงสุด 25 ปี

อายุสมาชิกกลุ่มเฉลี่ย 19.35

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.87

เพศของสมาชิกกลุ่ม

สมาชิกกลุ่มที่ศึกษามีทั้งสองเพศเท่ากันคือ เพศหญิง ร้อยละ 50 เพศชาย ร้อยละ 50 การที่สมาชิกเท่ากันทั้งสองเพศโดยบังเอิญที่เกิดจากการสุ่ม (ดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2

เพศของสมาชิกกลุ่ม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	100	50
หญิง	100	50
รวม	200	100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่ม

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57) มีการศึกษาระดับ ป.6 หรือเทียบเท่า ร้อยละ 22.5 มีการศึกษา ระดับ ป.4 หรือเทียบเท่าร้อยละ 1.5 มีการศึกษา ระดับ ม.6 มศ.5หรือเทียบเท่า ร้อยละ 1 ระดับสูงกว่า ม.6 หรือสายอาชีพซึ่ง เท่ากับการศึกษาที่ต่ำกว่า ป.4 สรุปก็คือมีระดับการศึกษาต่ำสุด ต่ำกว่า ป.4 ระดับการศึกษาสูงสุด ปวส. ระดับการศึกษาเฉลี่ย ป. 6 หรือเทียบเท่า (ดูตารางที่ 3)

ตารางที่ 3

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่ม

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าป.4	2	1
ป.4 หรือเทียบเท่า	45	22.5
ป.6 หรือเทียบเท่า	114	57.0
ม.3,ม.ศ.3 หรือเทียบเท่า	34	17.0
ม.6,มศ.5 หรือเทียบเท่า	3	1.5
สูงกว่า ม.6 หรือสายอาชีพ	2	1.0
รวม	200	100

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มต่ำสุด

ต่ำกว่า ป.4

ระดับการศึกษาของสมาชิกกลุ่มสูงสุด

ปวส.

จำนวนสมาชิกทั้งหมดในครอบครัว

สมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52) มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 5-6 คน สมาชิกสูงสุด 12 คน สมาชิกต่ำสุด 2 คน โดยมีสมาชิกเฉลี่ย 5.1 คน (ดูตารางที่ 4)

ตารางที่ 4

สมาชิกในครอบครัวของสมาชิกกลุ่ม

จำนวนสมาชิกในครอบครัว (คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2	1	0.5
3-4	40	20.5
5-6	104	52.0
7-8	49	24.0
9-10	5	2.5
11-12	1	0.5

รวม 200 100

สมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 2 คน

สมาชิกในครอบครัวสูงสุด 12 คน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน .78 คน

สมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 5.10 คน

สมาชิกในครอบครัวชายเฉลี่ย 2.9 คน

สมาชิกในครอบครัวหญิงเฉลี่ย 2.9 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม

ผลตอบแทนสมาชิกจากการทำงานรวมของกลุ่ม

จากการศึกษาสมาชิกกลุ่มแยกตามผลตอบแทนที่ได้รับงานส่วนบุคคลนั้นทุกคนจะมีผลตอบแทนเพราะทุกคนต้องมีโครงการ งานรวมคืองานของกลุ่ม งานย่อยคืองานที่ทำเป็นกลุ่มย่อยๆ แต่ต้องเป็นสมาชิกภาพในกลุ่มฯ พบว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.5) จะไม่ได้รับผลตอบแทนจากการทำงานรวม ร้อยละ 7.5 ได้รับผลตอบแทนจากการทำงานรวมของกลุ่มและร้อยละ 2.5 ได้รับผลตอบแทนจากการทำงานย่อย (ดูตารางที่ 5)

ตารางที่ 5

ผลตอบแทนสมาชิกจากการทำงานรวมของกลุ่ม

ชนิดของกิจกรรม	ได้รับ		ไม่ได้รับ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
งานส่วนบุคคล	184	92.0	16	8.0
งานรวม	35	7.5	165	82.5
งานย่อย	5	2.5	195	97.5

พื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.5)
 มีพื้นที่ 21-50 ไร่ ค่าเฉลี่ยของพื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม 31.12
 ไร่ (ดูตารางที่ 6)

ตารางที่ 6

พื้นที่ทำการเกษตรของผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม

จำนวนพื้นที่(ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
<20	42	21.0
21-50	117	58.5
>50	41	20.5
รวม	200	100

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม	ต่ำสุด	1 ไร่
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม	สูงสุด	100 ไร่
จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม	เฉลี่ย	31.12 ไร่
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน		2.065

ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิก

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 51.5 จะเข้าร่วมกลุ่มระยะเวลาสั้น (1-2 ปี) รองลงมาร้อยละ 44.5 จะเข้าร่วมกลุ่มระยะปานกลาง (3-6 ปี) และมีเพียงส่วนน้อยที่สมาชิกเข้าร่วมกลุ่มระยะยาว (7-8 ปี) ร้อยละ 4 (ดูตารางที่ 7)

ตารางที่ 7

ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิก

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ระยะสั้น (1-2 ปี)	103	51.5
ระยะปานกลาง (3-6 ปี)	89	44.5
ระยะยาว (7-8 ปี)	8	4
รวม	200	100

การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่มยุวเกษตรกร

สมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 43) ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษา 1-29 ครั้ง ร้อยละ 31 ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษา 30-59 ครั้ง ร้อยละ 15 ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม 60-89 ครั้ง ร้อยละ 9.5 ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม 90-129 ครั้ง ร้อยละ 1.5 ได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม 130 ครั้งขึ้นไป (ดูตารางที่ 8)

ตารางที่ 8

การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม

จำนวนครั้ง	จำนวนคน	ร้อยละ
1 - 29	86	43
30 - 59	62	31
60 - 89	30	15
90 - 129	19	9.5
130ขึ้นไป	3	1.5
รวม	200	100

ค่าต่ำสุดการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม	1 ครั้ง
ค่าสูงสุดการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม	130 ครั้ง
ค่าเฉลี่ยการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม	1.95 ครั้ง
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.05

การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม ศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 53) ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง
จำนวน 1-2 ครั้งแต่เฉลี่ยแล้วไม่ถึง 1 ครั้ง (ดูตารางที่ 9)

ตารางที่ 9

การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม

จำนวนครั้งที่ ได้รับ	จำนวนคน	ร้อยละ (ต่อปี)
ไม่เคยได้รับ	74	37.0
1-2	106	53.0
3-4	19	9.5
5-6	1	0.5

รวม

200

100

จำนวนครั้งที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองสมาชิกกลุ่มต่ำสุด

ไม่เคยได้รับ

จำนวนครั้งที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองสมาชิกกลุ่มสูงสุด

6

จำนวนครั้งที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองสมาชิกกลุ่มเฉลี่ย

.73

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

.647

ขนาดของกลุ่มยวเภสตรกร

สำหรับขนาดของกลุ่มนั้นกลุ่มที่มีขนาดกลางคือมีสมาชิกประมาณ 15-25คน จะพบมากที่สุด คือ ร้อยละ 49.5 ที่พบรองลงมาได้แก่ กลุ่มขนาดเล็ก(สมาชิก<15 คน) และกลุ่มขนาดใหญ่ (สมาชิก>25 คน) คิดเป็นร้อยละ 32.0 และ 18.5 ตามลำดับ (ดูตารางที่ 10)

ตารางที่ 10

ขนาดกลุ่มยวเภสตรกร

ขนาดกลุ่ม	จำนวน	ร้อยละ
เล็ก(<15คน)	64	32
กลาง (15-25คน)	99	49.5
ใหญ่(>25)	37	18.5
รวม	200	100

ค่าเฉลี่ยขนาดของกลุ่มยวเภสตรกร

1.87

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

.70

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตอนที่ 3 การมีส่วนร่วมของสมาชิก

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสมาชิกกลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.5) เข้าร่วมประชุมของสมาชิกและการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม 4 ครั้งขึ้นไป รองลงมา ร้อยละ 40.5 จะมีส่วนร่วม 2-3 ครั้ง และร้อยละ 17 จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเข้าร่วมประชุมกลุ่ม 1 ครั้ง

(ดูตารางที่ 11)

ตารางที่ 11

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการเข้าร่วมประชุมของสมาชิกกลุ่มยูว เกษตรกร

จำนวนครั้ง	จำนวนคน	ร้อยละ
0 - 1	34	17
2 - 3	81	40.5
4 ขึ้นไป	85	42.57
รวม	200	100

ค่าต่ำสุดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการร่วมประชุมของสมาชิก 0 ครั้ง

ค่าสูงสุดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการร่วมประชุมของสมาชิก 12 ครั้ง

ค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในกิจกรรมและการร่วมประชุมของสมาชิก 27 ครั้ง

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการมีส่วนร่วมและการร่วมประชุมของสมาชิก .73

ตอนที่ 4 ความรู้ทางด้านการเกษตร

ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยการจัดระดับความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.5) มีความรู้ทางด้านการเกษตรอยู่ในระดับปานกลาง (คือ 5-8 คะแนน) รองลงมา (ร้อยละ 25.5) มีความรู้ทางการเกษตรระดับสูง (คือ 9-10 คะแนน) และมีเพียงส่วนน้อย (ร้อยละ 9) มีความรู้ทางด้านการเกษตรระดับต่ำ (คือ 2-4 คะแนน) (ดูตารางที่ 12)

ตารางที่ 12

ระดับความรู้ทางด้านการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม

ความรู้ทางด้านการเกษตรของสมาชิกกลุ่มฯ (คะแนน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำ (<5)	18	9.0
ปานกลาง (5-8)	131	65.5
สูง (>8)	51	25.5
รวม	200	100

ตอนที่ 5 ข้อมูลด้านจิตวิทยาของสมาชิกกลุ่ม

ความต้องการพวกพี่น้องของสมาชิกกลุ่มฯ

สมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ร้อยละ 75.5 จะมีความต้องการพวกพี่น้องปานกลาง (21-30 คะแนน) รองลงมาร้อยละ 22 มีความต้องการพวกพี่น้องระดับต่ำ (15-20 คะแนน) และมีเพียงส่วนน้อยร้อยละ 12.5 เท่านั้นที่สมาชิกมีความต้องการพวกพี่น้องระดับสูง (31-50 คะแนน) มีหลักเกณฑ์ในการจัดลำดับแบ่งคะแนนเป็นช่วงคือ 15-20, 21-30, 31-50 เพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อการจำแนกความต้องการพวกพี่น้องของสมาชิกกลุ่ม หลักการให้คะแนนแบ่งเป็น 2 อย่าง คือในเชิงลบจะเป็นการตอบเห็นด้วยอย่างมากจะได้คะแนนเต็มและเชิงบวกเป็นการตอบไม่เห็นด้วยอย่างมากจะได้คะแนนเต็มยกตัวอย่าง เช่นถ้าใครตอบว่าเพื่อนสมาชิกกลุ่ม ส้มที่จะชวนข้าพเจ้าไปร่วมงานบุญหรือกิจกรรมเห็นด้วยอย่างมากจะได้คะแนนเต็ม ถ้าเป็นเชิงลบ (ในทางตรงกันข้าม) หรือใครตอบว่าข้าพเจ้าไม่มีที่ปรึกษาเวลาที่มีปัญหาเห็นด้วยอย่างมากก็แสดงว่าเขาเป็นผู้ที่มีความต้องการพวกพี่น้องสูง (ดูตารางที่ 13)

ตารางที่ 13

ความต้องการพวกพี่น้องของสมาชิกกลุ่มฯ

ความต้องการพวกพี่น้องของสมาชิกกลุ่มฯ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (15-20 คะแนน)	24	22
ปานกลาง (21-30 คะแนน)	151	75.5
สูง (31-50 คะแนน)	25	12.5
รวม	200	100

ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 61) จะมีลักษณะความเป็นผู้นำปานกลาง (ระดับ 4-6 คะแนน) และรองลงมา (ร้อยละ 34) ซึ่งมี (ระดับคะแนน 7-9 คะแนน) จะมีความเป็นลักษณะผู้นำสูง คะแนนเหล่านี้ ได้มาจากแบบสัมภาษณ์ที่ถามเกี่ยวกับลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกตัวอย่าง เช่น ถ้าสมาชิกกลุ่มฯ ได้เป็นคณะกรรมการที่ทำงานจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อการเกษตรหรือไม่ ถ้าตอบใช่ (1 คะแนน) ถ้าตอบไม่ใช่ (0 คะแนน) นั่นก็แสดงว่าสมาชิกกลุ่มมีลักษณะความเป็นผู้นำในเรื่องความรู้ทางด้านการปฏิบัติทางการเกษตร กลุ่มที่ประสบความสำเร็จจะมีลักษณะความเป็นผู้นำที่สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จ (ดูตารางที่ 14)

ตารางที่ 14

แสดงลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่มฯ แยกตามระดับคะแนน

ระดับคะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำ (1-3)	10	5
ปานกลาง (4-6)	122	61
สูง (7-9)	68	34
รวม	200	100

ระดับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ ต่ำสุด	2
ระดับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ สูงสุด	9
ระดับคะแนนลักษณะความเป็นผู้นำ เฉลี่ย	5.80
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.45

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่มฯ

สมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.5)จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ระดับปานกลาง(51-90 คะแนน) รองลงมาร้อยละ 31.5 (91-140 คะแนน) ระดับสูงและร้อยละ 11(31-50 คะแนน) จะอยู่ในระดับระดับต่ำ คะแนนเหล่านี้ ได้มาจากการที่สัมฤทธิ์สมาชิกกลุ่มโดยใช้แบบสอบถามที่แบ่งเป็น 3ระดับคือไม่ยอมรับหรือไม่มีส่วนร่วม(1 คะแนน)ยอมรับหรือมีส่วนร่วมปานกลาง(4 คะแนน) ยอมรับหรือมีส่วนร่วมอย่างมาก(7 คะแนน) การจัดระดับเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และง่ายต่อการจำแนกสมาชิกกลุ่มว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ ปานกลาง และสูง (ดูตารางที่ 15)

ตารางที่ 15

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่มฯ (คะแนน)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ (31-50)	22	11
ปานกลาง (51-90)	115	57.5
สูง (91-140)	63	31.5
รวม	200	100

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มยุทธกร
ในจังหวัดปราจีนบุรี

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 12 ตัว สามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนความสำเร็จในการดำเนินงานกลุ่ม ได้ร้อยละ 65.77 ตัวแปรอิสระมีดังนี้คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม ขนาดของกลุ่ม การมีส่วนร่วมในงานกลุ่ม ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม อายุของสมาชิกกลุ่ม การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและการสนับสนุนจากที่ปรึกษากลุ่ม ผลตอบแทนสมาชิกกลุ่ม จากการทำงานรวมของกลุ่ม ความต้องการพวพี่น้องของสมาชิกกลุ่ม พื้นที่ทำการเกษตร ผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ตัวแปรที่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้นมีเพียง 3 ตัวแรกเท่านั้น คือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม ขนาดของกลุ่ม และการมีส่วนร่วมในงานกลุ่ม หมายความว่า สมาชิกกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ขนาดของกลุ่มเล็ก สมาชิกมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิกมาก จะมีแนวโน้มทำให้กลุ่มยุทธกรประสบความสำเร็จสูง

(ดูตารางที่16)

ตารางที่ 16 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มยูวเกษตรกร

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		ค่า t.	P
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
1. การสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม	.0668	.0423	.772	.4412
2. ขนาดของกลุ่ม	-.4249	-.1795	-3.807**	.0002
3. ผลตอบแทนของสมาชิกกลุ่มยูวเกษตรกรจากการทำงานรวมกลุ่ม	-.0187	.0225	-.515	.6072
4. ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม	-5.38398E-03	-2.599E-03	-.050	.9602
5. พื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม	.0113	.0140	.297	.7669
6. ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม	-.0751	-.0660	-1.406	.1613
7. ความต้องการพวกพ้องของสมาชิกกลุ่ม	.0430	.0235	.499	.6182
8. ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม	.1300	.0745	1.487	.1386

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		ค่า t.	P
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
9. การสนับสนุนผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม	-.0978	-.0383	-.784	.4341
10. อายุของสมาชิกกลุ่ม	.0463	-.0467	1.487	.1386
11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม	.03987	.6082	11.397**	.0000
12. การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม	.4444	.1958	3.612**	.0004

$$R = .8110 \quad R^2 = .6577 \quad F = 29.93915 \quad (P < 01)$$

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มยุทธกรได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีเพียง 3 ตัวแปร (เท่านั้นคือ 1.) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่มฯ 2.) การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มและ 3.) ขนาดของกลุ่มฯ ขนาดของกลุ่ม มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานในทางลบ หมายความว่า กลุ่มที่มีขนาดเล็กจะมีความสำเร็จมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่สรุป ก็คือกลุ่มจะประสบความสำเร็จได้นั้นสมาชิกกลุ่ม ต้องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง สมาชิกมีส่วนร่วมในงานกลุ่มอย่างแข็งขัน และกลุ่มมีต้องมีขนาดเล็ก คือมีสมาชิกไม่มากเกินไป (กลุ่มละ < 15 คน) เมื่อมาวิเคราะห์ดูค่าสัมประสิทธิ์ของสหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม (Correlation matrix) จะปรากฏในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม

V	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	Y13
X1	1.00												
X2	-.12	1.00											
X3	-.02	-.01	1.00										
X4	.02	.03	.04	1.00									
X5	.25	-.29	.02	-.08	1.00								
X6	.18	.14	-.32	.19	-.08	1.00							
X7	.27	.07	-.01	-.06	.26	.03	1.00						
X8	-.22	.19	-.08	.08	-.12	-.02	-.17	1.00					
X9	-.32	.04	-.08	-.46	-.12	-.28	-.18	-.03	1.00				
X10	.16	-.17	.11	-.61	.16	.16	-.02	-.06	.22	1.00			
X11	-.32	.25	-.05	.15	-.29	-.15	-.22	-.36	.09	-.08	1.00		
X12	-.50	-.03	.01	.08	-.07	-.17	.26	-.19	-.08	-.06	-.37	1.00	
Y13	.04	-.02	-.03	-.003	.04	-.07	.04	.07	-.08	-.07	.68	.19	1.00

หมายเหตุ...

X1= การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม

X2 = ขนาดของกลุ่ม

X3= ผลตอบแทนสมาชิกจากการทำงานรวมของกลุ่ม X4 = ระยะเวลาของการเข้าร่วม

กิจกรรมของสมาชิกกลุ่ม

X5 = พื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม

X6 = ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม X7 = ความต้องการพวกัน้องของสมาชิกกลุ่ม
 X8 = ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม X9 = การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิก
 กลุ่ม X10 = อายุของสมาชิกกลุ่ม X11 = แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม
 X12 = การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม
 Y13 = ความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่าค่าสัมประสิทธิ์ของ X4 กับ X10 มีค่าความสัมพันธ์สูง (เกิน 0.50) ทำให้เกิดปัญหา multicollinearity ทำให้ค่า R^2 เปลี่ยนไปได้ ทางแก้ คือ ตัดตัวที่มีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่มีค่าน้อยออกในที่นี้คือ สัมประสิทธิ์ของ X4 (ที่มีค่า = .003) (ระยะเวลาของการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม) คงเหลือเพียง แต่ X10 (ค่าสัมประสิทธิ์ .07) อายุของสมาชิกกลุ่ม แล้วจึงนำ variable ที่เหลือ 12 ตัว ไปทำการวิเคราะห์ใหม่ (ดูตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ไม่มีปัญหาเรื่อง multicollinearity กับตัวแปรตาม

V	X1	X2	X3	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	Y13
X1	1.00											
X2	.21	1.00										
X3	-.05	.01	1.00									
X5	.21	-.08	.03	1.00								
X6	-.25	-.29	-.01	.11	1.00							
X7	.41	.25	-.01	.07	.05	1.00						
X8	-.27	-.14	-.05	-.19	.05	-.17	1.00					
X9	.17	.14	.12	.20	.17	-.05	.01	1.00				
X10	-.18	.12	-.07	-.01	.19	-.11	-.05	-.02	1.00			
X11	-.50	-.27	-.02	-.18	.28	-.16	.12	-.04	-.36	1.00		
X12	-.16	.02	-.02	-.19	.08	-.19	-.07	.09	-.27	-.08	1.00	
Y13	.08	.02	-.03	-.05	-.18	-.02	-.03	-.04	.08	.63	.08	1.00

หมายเหตุ...

X1 = การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม X2 = ขนาดของกลุ่ม

X3 = ผลตอบแทนสมาชิกจากการทำงานรวมของกลุ่ม X5 = พื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครอง

ของสมาชิกกลุ่ม X6 = ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม

X7 = ความต้องการพวงพ้องของสมาชิกกลุ่ม X8 = ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม

X9 = การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม X10 อายุของสมาชิกกลุ่ม

X11= แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม X12= การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม

Y13 = ความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม

เมื่อตัด X4 (ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่ม) ออกแล้วนำตัวแปรอิสระที่เหลือมาวิเคราะห์ใหม่ปรากฏว่ามีเพียง X2 (ขนาดของกลุ่ม) กับ X11(แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม) เท่านั้นที่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรตาม (ความสำเร็จของกลุ่ม) ดูตารางที่ 19 ตารางที่ 19 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มยุวเกษตรกร

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		ค่า t.	P
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
1. การสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษาในกลุ่ม	8.019170E-03	.0786	1.314	.1903
2. ขนาดของกลุ่มยุวเกษตรกร	-.4218	-.1781	-3.649**	.0003
3. ผลตอบแทนของสมาชิกกลุ่มยุวเกษตรกรจากการทำงานรวมกลุ่ม	-.0228	-.0274	-.610	.5424
5. หน้าที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม	.0177	.0221	.457	.6484
6. ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม	-.0598	-.0523	-1.102	.2721

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวพยากรณ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		ค่า t.	P
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
7. ความต้องการพวพี่น้องของสมาชิกกลุ่ม	-.0318	-.0175	-.365	.7155
8. ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม	.1382	.0792	1.522	.1297
9. การสนับสนุนผู้ประกอบการของสมาชิกกลุ่ม	-.0809	-.0317	-.674	.5013
10. อายุการเป็นสมาชิกกลุ่ม	-.0372	-.0375	-.792	.4296
11. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของสมาชิกกลุ่ม	.4192	.6396	11.737**	.0000
12. การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิกกลุ่ม	.0203	.0833	1.478	.1411

$R = .7985$ $R^2 = .6377$ $F = 30.0756$ (P<01)

หมายความว่ากลุ่มยังมีขนาดเล็ก และสมาชิกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการดำเนินงานมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่และสมาชิกมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ปัจจัยอื่นๆ 10 ข้อ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม

ได้แก่ การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษา ผลตอบแทนสมาชิกจากการทำงานรวมของกลุ่ม ระยะเวลาของการเข้าร่วมกิจกรรมของสมาชิกกลุ่ม พื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม ความต้องการพวกพ้องของสมาชิกกลุ่ม ความรู้ทางการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม อายุของสมาชิกกลุ่ม การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิก นั่นคือ

1. การสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าสมาชิกที่ประสบความสำเร็จนั้นส่วนใหญ่มักจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตั้งเฝ้ารับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่นั้น ไม่ใช่เป็นปัจจัยสำคัญซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุทธิ (2521) พบว่าองค์ประกอบที่จะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จนั้น ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษาแต่ขึ้นอยู่กับตัวของสมาชิกกลุ่มเองและนอกจากนั้นยังพบว่าส่วนใหญ่มักได้รับการสนับสนุนเพียง 1-29 ครั้งต่อปีเท่านั้นจัดได้ว่าน้อยและลดลงเรื่อยๆซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภูมิ (2533) พบว่ากลุ่มยุวเกษตรกรได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษา ลดลงเรื่อยๆ จากปี พ.ศ. 2529, 2530, 2531

2. ผลตอบแทนสมาชิกกลุ่มจากการทำงานรวมของกลุ่มนี้เนื่องมาจากการทำงานรวมของสมาชิกประสบปัญหาภัยจากธรรมชาติงานรวมไม่ประสบความสำเร็จและเกี่ยวกับสถานที่ดำเนินการไม่เพียงพอส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ของผู้ปกครองที่เสียสละให้ยืมใช้พื้นที่มีขนาดเล็กผลผลิตที่ได้รับส่วนใหญ่จะแบ่งปันสมาชิกไม่เหลือพอที่จะขายซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พะเยาว์ (2524), กสิ (2533) ผลผลิตที่ได้จะแบ่งปันกันระหว่างสมาชิกการวิจัยครั้งนี้พบว่าส่วนใหญ่มักจะได้รับผลตอบแทนจากการทำงานส่วนบุคคล (ร้อยละ 92) เนื่องมาจากว่าสมาชิกจะทำงานส่วนบุคคลกันทุกคนงานรวมนั้น จะทำในรูปของการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ช่วยเหลือสังคม สอดคล้องกับการศึกษา ภูมิ (2533) พบว่าการบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์จะมีบ่อยครั้ง ขึ้นในปี 2530 นอกจากนั้นก็ยังพบว่าถ้ากลุ่มได้รับการตัดสินให้ชนะเลิศเป็นกลุ่มดีเด่นแล้วมีภาระต่างๆมากมายเช่น เตรียมการต้อนรับผู้มาเยี่ยมชมกิจกรรมก็ไม่มีเวลาทำ

งานรวม จึงขาดผลตอบแทนและก็ขาดเงินสำหรับลงทุน ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ สมหมาย (2525) ที่พบว่ากลุ่มต้องการเงินทุนเพื่อการทำงานรวม

3. ระยะเวลาการเข้าร่วมกลุ่ม ของสมาชิกกลุ่มพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะมีระยะเวลา เข้าร่วม สั้นคือประมาณ 1 ปีจึงไม่เป็นปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมยศ (2524), ปวีต (2528) และ ศิริจรรยา (2529) พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาเข้าร่วมกลุ่มเฉลี่ย 2.59 ปี, ตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไปและ 2.59ปี ตามลำดับทั้งนี้เนื่องมาจากสมาชิกที่เข้าร่วม กานนั้น ได้ทำงานรวมกันตามแผนงาน ของกลุ่มที่ได้ตกลงกันไว้ส่วนกลุ่มที่ไม่ประสบความสำเร็จนั้นจะเพิ่ง เริ่มต้น เริ่มดำเนินงาน

4. พื้นที่ทำการเกษตรผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากว่าผู้ปกครองที่มีพื้นที่มากแต่ ยังขาดการนำมาใช้ประโยชน์ของกลุ่มแต่ส่วนใหญ่พื้นที่ที่มีส่วนมากจะ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร ไม่ได้ ขาดความสมบูรณ์และขาดน้ำพืชที่ปลูกส่วนใหญ่คือ มันสำปะหลัง เพื่อส่ง โรงงาน ราคาถูกไม่คุ้มต้นทุนการผลิตจากการศึกษาพบว่าสมาชิกกลุ่มจะมีพื้นที่เฉลี่ย 31.21 ไร่ต่างกับ การศึกษาของ พระเยาว์ (2524) และปวีต (2528) ที่พบว่างานรวมจะทำในพื้นที่ผู้ปกครอง และผู้ปกครองจะมีพื้นที่ทำการเกษตร 20 ไร่แต่พื้นที่เหล่านั้น ขาดความอุดมสมบูรณ์

5. ลักษณะความเป็นผู้นำของสมาชิกกลุ่ม สมาชิกส่วนใหญ่มีลักษณะความเป็นผู้นำปาน กลางซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กิติ (2531) ได้รายงานว่าการที่จะฝึกลักษณะความเป็น ผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการทำงานร่วมกันอยู่แล้ว ดังนั้นจึงไม่แตกต่างกันใน ลักษณะนี้และจึง ไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มและสมาชิกส่วนใหญ่ จะได้รับการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษากลุ่ม

6. ความต้องการพวกพ้องของสมาชิกกลุ่ม ไม่มีความแตกต่างกัน ในระหว่างสมาชิกแต่ อาจเป็นในทางตรงกันข้ามสมาชิกเข้าร่วมกลุ่มนั้น ส่วนใหญ่ต้องการความรู้ทางด้าน การ เกษตรมากกว่าที่จะต้องการพวกพ้องจากการศึกษาพบว่าสมาชิกกลุ่มมีความต้องการพวกพ้อง ปานกลางและจะลดลงซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เจิตหล้า (2521) อ่าง โดยบัวเพ็ญ (2534) ได้รายงานว่ามีผู้ที่เข้ากลุ่มมีความต้องการพวกพ้องลดลง

7. ความรู้ทางด้านการเกษตรของสมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่มีความรู้ทางการเกษตรอยู่ชั้น ปานกลางดังนั้นจึงไม่แตกต่างกันและจากศึกษาของ พระเยาว์ (2524) พบว่ากลุ่มที่ประสบความสำเร็จนั้นสมาชิกจะต้อง ได้รับความรู้จากผู้ปกครอง จากเจ้าที่ส่งเสริมการเกษตรและที่ปรึกษา ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ โยธิน (2529) ได้พบว่ากลุ่มจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับความรู้ทางด้านการเกษตรของสมาชิกเอง

8. การสนับสนุนจากผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากว่า ในสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่ขาดการสนับสนุนสมาชิกเข้าร่วม เนื่องจากค่านิยมเก่าๆต้องการให้สมาชิกทำงานรับราชการมากกว่าเกษตรกร จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้ปกครองขาดการสนับสนุนซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปวิต (2528) พบว่าผู้ปกครองของสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่ไม่ให้การสนับสนุน ถึงร้อยละ 70 ให้การสนับสนุนเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ บัญชา (2535) ก็พบว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองค่อนข้างน้อย

9. อายุของสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่จะมีอายุ 20-21 ปีเป็นอายุค่อนข้างมากซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปวิต (2528) ที่พบว่าถ้าสมาชิกมีอายุมากจำเป็นต้องช่วยเหลือพ่อแม่ทำงานหาเงินจนไม่มีเวลาเพียงพอในการทำกิจกรรมกลุ่มเป็นและสอดคล้องกับ เกษิติ (2510) พบว่าสมาชิกมีอายุระหว่าง 10-15 ปี ซึ่งมีอายุน้อย

10. การมีส่วนร่วมในงานกลุ่มของสมาชิก เนื่องจากสมาชิกส่วนใหญ่มีส่วนร่วมเฉลี่ย 2-3 ครั้ง ต่อปี ซึ่งน้อยจึงขาดการมีส่วนร่วมในงานซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พงษ์สุริยนต์ (2527) , โยธิน (2529) ที่พบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ยังขาดการมีส่วนร่วมจึงเกิดปัญหาขาดความมั่นใจ ขาดความรู้ ซึ่งนำไปสู่ขาดความสนใจในกิจกรรมกลุ่ม

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นปัญหาและความต้องการของสมาชิกกลุ่มที่มีผลต่อการดำเนินงาน
ของกลุ่มยุทธศาสตร์กร ในจังหวัดปราจีนบุรี

จากการศึกษาพบว่าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72.5) ตอบว่าการดำเนินงานของกลุ่ม ฯ อยู่
ในสภาพที่ควรปรับปรุง (ดูตารางที่ 20)

ตารางที่ 20

แสดงจำนวน และร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่ม

ความคิดเห็น เกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มฯ	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกกลุ่มคิดว่าการดำเนินงานของกลุ่มฯ ในตำบลของ ท่านอยู่ในสภาพใด		
ไม่ตอบ	2	1
ควรปรับปรุง	145	72.5
ปานกลาง	17	8.5
พอใช้ได้	24	12.0
ดีมาก	11	5.5
รวม	200	100

ปัญหาและความช่วยเหลือสนับสนุนจากทางราชการ

จากการศึกษาสมาชิกกลุ่ม ส่วนใหญ่ ร้อยละ 65 ยอมรับว่าการดำเนินงานกลุ่ม ในตำบลของตนเองมีปัญหา และร้อยละ 35 ไม่ตอบ

ความต้องการให้ทางราชการช่วยเหลือสนับสนุนในการทำงานของกลุ่มในตำบล อำเภอของตน ส่วนใหญ่ร้อยละ 66.5 ต้องการให้ทางราชการสนับสนุนในการดำเนินงานของกลุ่มฯ แต่ร้อยละ 33.5 ไม่ต้องการให้ทางราชการสนับสนุนเป็นเพราะว่ากลุ่มว่าต้องการพึ่งตนเอง ให้มากที่สุด

เมื่อถามว่าการที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในจังหวัดหรือที่อื่นมีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานของกลุ่มฯหรือไม่ ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69) ตอบว่ามีผลต่อการดำเนินงาน เพราะสมาชิกต้องไปทำงานที่โรงงานทั้งกิจกรรมการดำเนินของกลุ่มฯ แต่ (ร้อยละ 31) ตอบว่าไม่มีผลต่อการดำเนินงานเพราะตามปกติต้องช่วยผู้ปกครองทำงานอยู่แล้วและถ้าไปทำงานก็ยิ่งกลับมาทำกิจกรรมได้อีกโดยเฉพาะในระยะเวลาที่ใกล้จะมีกิจกรรมการส่งกลุ่มฯ เข้าประกวดแข่งขันในระดับจังหวัดและระดับภาค

ต่อคำถามที่ว่าการศึกษาที่คิดว่ากลุ่มฯที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานนั้นส่วนใหญ่ต้องประกอบด้วยปัจจัยอะไรบ้าง (ร้อยละ 66.5) ตอบว่าต้องขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ที่ปรึกษากลุ่มฯ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่เคหกิจเกษตร ผู้ปกครองหรือบิดามารดา ญาติพี่น้องที่คอยสนับสนุน และที่สำคัญคือสมาชิกต้องมีความสามัคคีร่วมมือกันดำเนินกิจกรรมให้ต่อเนื่องมีกิจกรรม มีการฝึกอบรมอย่างน้อย 3 เดือนต่อครั้ง การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร มีงบประมาณสมทบ การทำงานต้องช่วยกันคิด มีเงินหมุนเวียน กิจกรรมสามารถยึดเป็นอาชีพได้ ต้องมีการให้ความรู้ เทคนิคใหม่ ๆ การตลาดที่แน่นอนปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้น สมาชิกต้องเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว ตรงต่อเวลา มีปัญหาอะไรต้องมีการประชุมปรึกษาหารือกัน ฯลฯ

ต่อคำถามที่ว่า การดำเนินกลุ่มฯ ควรจะอยู่ในขั้นไหนก็มีสมาชิกส่วนใหญ่ตอบว่า ควรปรับปรุง (ร้อยละ 72.5) เพราะมีปัญหาเกี่ยวกับหลายด้าน ขาดสมาชิกกลุ่ม สมาชิกเข้า

ไปทำงานในโรงงานฯ สมาชิกไม่เข้าร่วมประชุม การร่วมกิจกรรมไม่พร้อมเพรียงกัน
กิจกรรมกลุ่มไม่ต่อเนื่อง ทางราชการไม่สนับสนุน ขาดความร่วมมือในการทำกิจกรรม
กิจกรรมไม่เกิดรายได้ ขาดกิจกรรม ขาดแคลนเงินทุน การร่วมมือหลายฝ่าย
เช่น ญาติพี่น้อง ขาดงบประมาณ ขาดอุปกรณ์และพันธุ์พืชผัก ฯลฯ

ความต้องการให้ทางราชการช่วยเหลือ ทางด้านเมล็ดพันธุ์ผัก ไม้ผล ทุน
และอุปกรณ์ ให้มีพื้นที่ทำศูนย์ที่แน่นอน งบประมาณ สนับสนุนกิจกรรมให้ต่อเนื่อง ความรู้ทาง
ด้านการเกษตร ทำอย่างจริงจังในเรื่องการฝึกอบรม

การที่โรงงานมาตั้งในจังหวัดหรือกทม. มีผลในแง่ดี เรื่องการขายผลผลิต
ทำให้สมาชิกมีงานทำอย่างต่อเนื่อง ในแง่เสีย สมาชิกทั้งไร่นาไม่สนใจจะปรับปรุง-
พื้นที่ของตนเองปล่อยทิ้งไว้ว่าง (ดูตารางที่ 21)

ตารางที่ 21

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการช่วยเหลือสนับสนุนจากทางราชการ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ ช่วยเหลือสนับสนุนจากทางราชการ	แสดงความคิด เห็น		ไม่แสดงความ คิดเห็น		รวม	
	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
-สมาชิกกลุ่มคิดว่าการดำเนินงานใน ตำบลมีปัญหาควรจะต้องแก้ไข	130	65	70	35	200	100

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการ ช่วยเหลือสนับสนุนจากทางราชการ	แสดงความคิดเห็น		ไม่แสดงความคิดเห็น		รวม	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
-สมาชิกกลุ่มต้องการให้ทางราชการช่วยเหลือสนับสนุนในการทำงานของกลุ่มในตำบล	133	66.5	67	33.5	200	100
-สมาชิกกลุ่มคิดว่าการที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งขึ้นในจังหวัดหรือที่กทม. มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานกลุ่ม	135	69	62	31	200	100
-สมาชิกกลุ่มคิดว่ากลุ่มที่ดำเนินงานประสบความสำเร็จในการดำเนินงานนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย	133	66.5	67	33.5	200	100